

BOOMING BUSINESS

Brusselse wapenbeurs promoot controversieel militair materiaal

Factsheet n.a.v. ITEC wapenbeurs
12-14 mei 2009 – Brussels Expo

Vredesactie vzw
mei 2009

De ITEC wapenbeurs en haar klanten

ITEC, of the International Training and Education Conference, biedt een platform aan producenten van militaire trainingsapparatuur. Deze reizende wapenbeurs viert dit jaar haar 20ste verjaardag in Brussel. 130 bedrijven en 3000 bezoekers worden uitgenodigd naar Brussels Expo om te netwerken, contracten te bespreken en know-how uit te wisselen. Onder hen een aantal bedrijven die blijken betrokken te zijn bij controversiële militaire programma's en operaties. Onderzoek naar hun activiteiten wijst op het ondersteunen van schendingen van mensenrechten en internationaal humanitair recht. Deze factsheet licht een tip van de sluier.

1. Trainingsprogramma's voor het Israëlijsche leger.

Lockheed Martin Simulation Training and Support is aanwezig op de ITEC beurs. Lockheed Martin, de grootste wapenproducent ter wereld, levert simulatie-apparatuur voor gevechtsvliegtuigen, operaties van de zeemacht en trainingsprogramma's voor grondgevechten.¹

De F-16s die LM produceert worden ingezet in talrijke conflicten, veelal in het Midden-Oosten.²

De Israëlijsche luchtmacht heeft in totaal 362 F-16's aangekocht, van de vroegere F-16A en B tot de meest recente F-16I.³ Deze vliegtuigen zijn veelvuldig gebruikt bij de recente aanvallen van Israël op Gaza. Amnesty International registreerde getuigenissen over bombardementen door F-16's op huizen, scholen en ziekenhuizen.⁴

De F-16I is een gevechtsvliegtuig dat door Lockheed Martin speciaal voor de Israëlijsche luchtmacht werd ontwikkeld. De toestellen hebben extra brandstofcapaciteit, zodat ze langere afstanden kunnen vliegen (tot 1.640 kilometer) zonder bij te tanken. Dat brengt doelwitten tot in Libanon, Syrië of zelfs Iran binnen bereik. Bovendien kunnen ze meer wapens dragen dan eerdere types F-16's. Tenslotte is het toestel betrouwbaar in slecht weer en stabiel op geringe vlieghoogte. Dat maakt de F-16I, die de bijnaam "Soufa" (storm) kreeg tot één van de paradepaardjes van de Israeli Air Force. In 2004 werden de eerste van 102 F-16I's in gebruik genomen. Het ging om één van de grootste Israëlijsche wapenaankopen ooit.⁵

De toestellen werden onder andere ingezet in de operatie Cast Lead in de Gaza-strook, december 2008, januari 2009. F-16I-toestellen werden ook gebruikt in de aanvallen op Libanon in juli 2006 en voor de aanval op Syrië op 6 september 2007.⁶

F-16I Squadron van Cast Lead

1 <http://www.lockheedmartin.com/sts/>

2 http://en.wikipedia.org/wiki/F-16_Fighting_Falcon

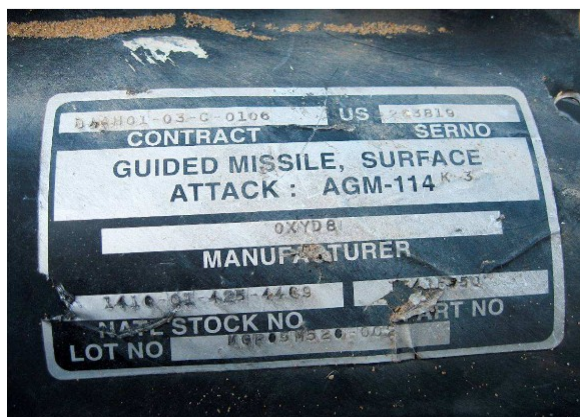
3 http://www.f-16.net/f-16_users_article7.html

4 Amnesty International "Fuelling conflict: foreign arms supplies to Israel/ Gaza, AI Index: MDE 15/012/2009

5 <http://www.globalsecurity.org/military/world/israel/f-16i.htm>

6 <http://www.jpost.com/servlet/Satellite?cid=1189411414831&pagename=JPost%2FJPArticle%2FPrinter>

Een joint venture van Lockheed Martin en **Boeing**, Hellfire Systems of Orlando, produceert Hellfire raketten. Het Israëlische leger heeft Hellfire AGM-114 raketten ingezet bij de aanvallen op Palestijnse doelwitten.⁷ Israël vuurt deze Hellfire raketten onder meer af vanuit de Boeing AH-64 Apache attack helikopter.⁸

Raket waarmee drie medische hulpverleners en een kind werden gedood

Drie medische hulpverleners werden op 4 Januari 2009 gedood bij een aanval met Hellfire raketten in Gaza stad terwijl ze over een veld stapten om een gewonde man te redden in een nabijgelegen boomgaard. Een 12 jarige jongen die de weg toonde naar de man, werd bij dezelfde aanval ook gedood. Amnesty International vond bewijsstukken van onderdelen van munitie, meest waarschijnlijk Hellfire AGM-114, na de F-16 luchtaanval op een politie-parade die plaatsvond op 27 december 2008.⁹

Op de ITEC beurs worden verschillende trainingsprogramma's aangeboden voor het besturen van deze Apache helikopters en F-16's en het inzetten van Hellfire raketten.

Presagis is één van de producenten van dit soort programma's die op ITEC haar materiaal demonstreert. Dit Canadese bedrijf is koploper in simulatie- en visualisatietechnologie. Het levert software aan grote wapenproducenten als Boeing, Lockheed Martin en BAE Systems.

Voorjaar 2008 maakte Presagis bekend dat de Israeli Air Force de software van Presagis selecteerde om zijn nieuwe Flight and System Trainer voor de F-16I te ontwikkelen.¹⁰ Het Israëlische leger integreerde software van Presagis en technologie van Elbit Systems en Lockheed Martin. Presagis leverde onder andere haar Lyra image generator, Creator Terrain Studio, Creator Pro, and Creator Virtual Texture Studio.¹¹

Een andere exposant op de beurs, **Cubic**, is eveneens trots op haar samenwerking met het Israëlische leger. Cubic begon als een klein electronicabedrijfje in San Diego in 1951. Vandaag is Cubic uitgegroeid tot een gerenommeerde multinational, met zetels over heel de VS, in Australië en Europa. Cubic levert een brede waaier aan producten en diensten, onder meer in de bewakings- en transportsector, maar is, onder de naam Cubic Defense Applications, in de eerste plaats gespecialiseerd in militaire toepassingen. Cubic is één van de wereldleiders in real-life gevechtstraining systemen, ondersteuning

7 http://en.wikipedia.org/wiki/AGM-114_Hellfire

8 Amnesty International "Fuelling conflict: foreign arms supplies to Israel/ Gaza, AI Index: MDE 15/012/2009

9 Amnesty International "Fuelling conflict: foreign arms supplies to Israel/ Gaza, AI Index: MDE 15/012/2009

10 http://www.presagis.com/about_us/press_room/link/presagis_delivers_cots_software_tools_to_israeli_air_force_for_new_f_16i_fl/

11 <http://www.embedded-computing.com/news/db/?10377>

voor militaire missies en militaire electronicatoepassingen. De grootste militaire afnemer van diensten en producten van CUBIC is het Amerikaanse leger, maar op de klantenlijst prijken ook Australië, Japan en Thailand.

Eén van de opvallende klanten van Cubic is het Israëliësche leger. In de Negev woestijn bouwt het Israëliësche leger een multidisciplinair trainingscentrum uit, Tze'elim Training Base. De site is al in gebruik sinds 1998, maar is recent met de nieuwste software en technologie uitgebreid. De vernieuwde trainingssite heet MATBAT-B. Cubic is één van de belangrijkste leveranciers voor dit project. Grondtroepen trainen er op realistische force-on-force gevechtssituaties. De site is gelinkt aan het National Urban Training Center, een enorme trainingssite waar infanteriesoldaten trainen op onder andere huis-aan-huis gevechten zoals we die kennen in bijvoorbeeld Gaza en Libanon. Delen van het trainingssysteem zijn mobiel, zodat ook troepen gestationeerd aan de grenzen met Libanon en Syrië er van gebruik kunnen maken. Voor de ontwikkeling van MATBAT-B werkte CUBIC samen met Israëliësche bedrijven, Rafael en Bynat. Het project kost naar schatting 60 miljoen dollar, waarvan het grootste deel door de VS betaald wordt.

Yizhak, officier van een pantserkorps, benadrukt het belang van dit soort training: "Make no mistake. Nothing is virtual about our training. Our business here is live exercises. We don't use live fire, but it's real force-on-force warfare according to real operational plans." Meteen is duidelijk welk soort operaties voorbereid worden. De training "proves its added value every single day in ongoing operations along the Gaza Strip and the West Bank."

Cubic is trots dat ze aan Israëls oorlogsvoorbereidingen meewerken: "MATBAT is an important project and we're proud to participate in creating this world-class, best-in-breed, instrumented live-training facility," zegt Ray Barker, Executive Vice President van Cubic.¹²

Een andere interessante standhouder op de ITEC beurs is het relatief onbekende L-3 Communications. **L-3 Communications** is één van de grootste defensiebedrijven in de VS. Ze zijn koploper in intelligence, bewaking en herkenning, beveiligde communicatie, training en simulatie en modernisering en onderhoud van vliegtuigen.¹³

Raid in Gaza met Merkava Tank en bulldozer; 23 mei 2007

Een belangrijke poot in het bedrijf is software en technologie voor bewaking, misdaaddetectie en ordehandhaving. Ze leveren 'homeland defense products and services' onder meer de SafeView magnometric scanners voor Gaza's Erez checkpoint, via Hashmira en bagagescanners voor West Bank checkpoints via Eltal Technologicals.¹⁴

Een onderafdeling van L-3 Communications, Combat Propulsion Systems, is koploper in ontwerp, ontwikkeling, productie en testen van motoren voor militaire voertuigen.¹⁵ Ze leveren onder andere onderdelen voor de Merkava gevechtstank. De Merkava is de belangrijkste gevechtstank van het

Israëliësche leger en werd onder andere ingezet tijdens de oorlogen in Libanon en Gaza.¹⁶

¹² <http://www.defensenews.com/story.php?i=3844091>

¹³ <http://www.l-3com.com/about-l3/>

¹⁴ <http://whoprofits.org/Company%20Info.php?id=629>

¹⁵ http://www.l-3com.com/cps/cps/about_us.htm

¹⁶ <http://en.wikipedia.org/wiki/Merkava>

2. Nucleaire wapens

Serco is een andere opvallende aanwezige op de ITEC beurs. Dit Britse bedrijf is op heel uiteenlopende markten actief: zowel in Europa en de VS als de Pacific en het Midden-Oosten (Verenigde Arabische Emiraten). Ook in België heeft Serco een zetel (Av Edmond Van Nieuwenhuysse 6, B-1160 Brussels).

nucleaire Vanguard onderzeeër

Serco speelt een sleutelrol in de uitbouw en het beheer van Britse nucleaire installaties.¹⁷

Serco is één van de privébedrijven die betrokken is bij het management van de kernwapens van het Verenigd Koninkrijk, de Trident. Het ontwerp, ontwikkeling en onderhoud van de kernkoppen van het Verenigd Koninkrijk is ondergebracht bij het Atomic Weapons Establishment (AWE). AWE plc is in handen van de overheid, maar het dagelijkse management is sinds 2000 voor de volgende 25 jaar uitbesteed aan AWE Management Ltd, een joint venture van Jacobs Engineering Group, Lockheed Martin UK en Serco.¹⁸

Het VK beschikt over vier Vanguard onderzeeërs, gestationeerd in de zeemachtbasis van Faslane (Schotland), bewapend met tot 16 Trident raketten, die telkens tot 12 kernkoppen kunnen dragen. Het aantal ontplooide, actief inzetbare kernkoppen wordt geschat op 200.

Momenteel woedt in het VK de discussie over de vernieuwing van het Trident systeem. De Vanguard onderzeeërs zouden tegen 2020 moeten worden afgevoerd of vervangen. De regering besliste om alvast het proces in gang te zetten om een nieuw type onderzeeër te ontwikkelen, zodat de nucleaire afschrikking tot minstens 2050 verzekerd blijft.

Daarmee ondergraaft de Britse regering het internationale raamwerk dat de verspreiding van kernwapens wil tegengaan en het aantal kernkoppen moet terugbrengen. In art. VI van het Non-Proliferatie Verdrag (NPT) beloven landen dat ze via onderhandelingen zullen werken aan de reductie van het aantal kernwapens, met het oog op een totale ban op kernwapens. Door te werken aan nieuwe types kernwapens en aan de modernisering van de dragers holt het VK het NPT verder uit en zet ze andere landen aan om zelf kernwapens te ontwikkelen. Immers, als kernwapenstaten als het VK blijven beweren dat ze kernwapens nodig hebben voor hun verdediging, waar is dan onze geloofwaardigheid als we andere landen het recht ontzeggen dat ook te doen?

Bovendien houdt de Britse kernwapenstrategie de mogelijkheid open om als eerste een kernwapen te gebruiken tegen een ander land (first use). Met haar kernwapenstrategie schendt het VK het internationaal recht. In haar Advisory Opinion van 8 juli 1996 stelde het Internationaal Gerechtshof dat "... the threat or use of nuclear weapons would generally be contrary to the rules of international law applicable in armed conflict, and in particular the principles and rules of humanitarian law". Het gebruik van of dreigen met het gebruik van kernwapens zijn dus een schending van internationaal recht.

¹⁷ <http://www.serco.com/markets/nuclear/index.asp>

¹⁸ <http://www.serco.com/markets/defence/awe.asp>

De diensten die Serco en Lockheed Martin via AWE Management Ltd aan de Britse regering leveren, komen dus neer op medewerking aan de voorbereiding van schendingen van humanitair recht en het ondergraven van internationale verdragen.

3. Irak en Afghanistan

Serco is bovendien één van de grote verdiemers aan de oorlog in Irak. Bedrijven als Serco slaan daar twee vliegen in één klap: ze verdienen geld met de voorbereidingen van de oorlog, en vervolgens sluiten ze lucratieve deals voor heropbouwprojecten.

Chinook in afghanistan

Zo verzorgt Serco een deel van de vliegtrainingen voor Britse piloten van Chinook, Merlin en Puma helicopters. “Using cutting edge and fully networked mission simulators and computer-based training classrooms, we deliver the full range of ground and air training from initial type conversion training through to front line combat ready status. Full mission rehearsal has been successfully delivered in support of recent operations in Afghanistan and Iraq.”¹⁹

Serco was één van de eerste Britse bedrijven om grote contracten binnen te slepen bij heropbouwprojecten. Begin 2004 sleepten ze een contract ter waarde van 5 miljoen pond per jaar in de wacht voor het herstel van luchtverkeercontrole in de luchthavens van Bagdad en Basra. Voor Serco betekende deze bescheiden deal vooral een manier om toegang te krijgen tot deze nieuwe markt.²⁰

Private bedrijven hebben vanaf het begin grote winsten gemaakt in de heropbouw van Iraakse infrastructuur. De laatste jaren zet die privatisering zich door, en daar plukt Serco de vruchten van. In 2007 sloot Serco een contract met het Amerikaanse ministerie van Defensie waarin ze de bevoegdheid krijgt om één van de grootste contracten met onderaannemers van het Pentagon in Irak te superviseren, controleren en het contact tussen de verschillende private bedrijven in Irak te verzorgen. Het gaat om een contract over tien jaar met Fluor, DynCorp en KBR. Serco krijgt de taak om de performantie en kosten van de bedrijven te analyseren en ze te beoordelen, en advies te geven over bijstellingen.²¹ Niet alleen wordt oorlog en reconstructie op die manier aan privébedrijven uitbesteed, de overheid geeft daarmee zelfs de controle op de onderaannemers uit handen. Dit soort deals is uiteraard bijzonder lucratief voor de bedrijven in kwestie, maar zet de deur open voor misbruik en belangenvermenging.²²

4. Andere

Dit zijn slechts enkele voorbeelden van de vele bedrijven die op de ITEC beurs hun producten presenteren. Een volledige lijst vindt u op www.itec.co.uk

19 <http://www.serco.com/markets/defence/opsdeployment.asp>

20 <http://www.guardian.co.uk/business/2004/mar/03/iraq.internationalnews>

21 <http://www.aschq.army.mil/gc/files/W52P1J07D0010.pdf>

22 <http://www.truthout.org/article/dod-contracts-out-contractor-oversight>

De ITEC Beurs en schendingen van mensenrechten

De ITEC beurs biedt een forum aan bedrijven en instellingen die militaire trainingsapparatuur en simulatoren produceren. Naast een reeks kleinere softwarebedrijven, springen op de lijst meteen de grote wapenbedrijven in het oog. Acht bedrijven prijken op de top 10 van de SIPRI-lijst van grootste militaire producenten.²³ Op de ITEC-beurs vind je wapengiganten als Lockheed Martin, Boeing, Raytheon en EADS.

Deze bedrijven leveren wapens en trainingsmateriaal aan het Israëlijsche leger, die worden ingezet bij aanvallen op onder meer Libanon en de bezette gebieden. Israël komt regelmatig in opspraak omwille van schendingen van internationaal recht. De wapens en bijhorende simulatie- en oefenapparatuur, maken de militaire operaties van het Israëlijsche leger mogelijk. De concrete voorbeelden van schendingen van mensenrechten bij militaire operaties zijn uitgebreid gedocumenteerd. Naar aanleiding van de operatie 'Cast Lead', publiceerde Amnesty International een rapport waarin in detail beschreven wordt welke wapens en munitie werden ingezet door het Israëlijsche leger, en wat de gevolgen hiervan waren voor de burgerbevolking. De organisatie concludeert dat de ernst van de vaststellingen van die aard is dat onmiddellijk een wapenembargo moet komen aan alle partijen in het conflict.

Hellfire raketten Lockheed Martin, ingezet door het Israëlijsche leger

In de drie weken die volgden op de start van de militaire invasie van 27 december 2008, doodde het Israëlijsche leger meer dan 1.300 Palestijnen in Gaza, waaronder meer dan 300 kinderen en vele andere burgers, en verwondde ze meer dan 5.000 mensen, waaronder opnieuw vele burgers. Israëlijsche troepen verwoestten ook duizenden woningen en andere eigendommen en brachten ernstige schade toe aan de infrastructuur van Gaza. Dit verergert de humanitaire crisis als gevolg van de al 18 maand durende blokkade door Israël. Sommige van de bombardementen door Israël waren direct gericht op burgers en civiele gebouwen, andere waren buitensporig en maakten geen onderscheid tussen militairen en burgers. Amnesty vond bewijzen van het gebruik van het licht ontvlambare en levensgevaarlijke Witte Fosfor in dichtbevolkte gebieden in Gaza. Het inzetten van artillerie en niet-precisiewapens in dichtbevolkte gebieden leidde tot veel slachtoffers onder de civiele bevolking.²⁴

De directe aanval van burgers en burgerdoelwitten, buitensporig geweld en aanvallen die geen onderscheid maken tussen militaire doelwitten en burgers, zijn oorlogsmisdaden.

De wapensystemen die bij deze aanvallen werden ingezet, worden geleverd door de bedrijven op de ITEC beurs. Verschillende onder hen hebben structurele zakenrelaties met het Israëlijsche leger.

Meer feiten over het schenden van internationaal recht door het Israëlijsche leger: *'Violations of International Humanitarian Law Committed by the Israeli Army, Cast Lead Operation and the Second Lebanon War'* Vredesactie, May 2009, zie bijlage

²³ http://www.sipri.org/contents/milap/millex/aprod/top100/SIPRI_Top100.pdf/download

²⁴ Amnesty International "Fuelling conflict: foreign arms supplies to Israel/ Gaza, AI Index: MDE 15/012/2009

Wapenbeurzen in België politiek en ethisch ongewenst

De “International Training Equipment Conference Limited” (ITEC Ltd) werd opgericht in maart 1989 om internationale conferenties te organiseren op het vlak van training en educatietechnologie. In maart 2003 verwierf het Britse Reed Exhibitions UK Ltd, ITEC Ltd, met NTSA²⁵ als aandeelhouder. Na langdurige protesten verkocht Reed Elsevier in 2008 de organisatie van diverse wapenbeurzen, waaronder ITEC, aan Clarion Events.

De ITEC beurs ging voor het eerst door in de UK in 1990, en heeft daarna, naast Singapore en Hong Kong, later ook Frankrijk, Zwitserland, Luxemburg, Duitsland en Nederland en het VK aangedaan. ITEC stoot hierbij geregeld op protest van vredesorganisaties en politici.

2005, Amsterdam. Burgemeester Cohen spreekt zich uit tegen de komst van ITEC: *“Ik ben van mening dat het onwenselijk is dat deze beurs in Amsterdam gehouden wordt, omdat dit naar mijn mening haaks staat op de Amsterdamse aanpak van agressie en geweld, waarin een belangrijk speerpunt is het wapenvrij maken van de gemeente. Ik ben dan ook voornemens in contact te treden met de RAI en mijn ongenoegen over deze beurs kenbaar te maken en zo mogelijk tot de afspraak te komen dat dergelijke beurzen in de toekomst niet meer zullen plaatsvinden in de RAI.”*

Ook in België is deze beurs controversieel. De Senaat en de kamer keurden in 1995 een resolutie goed die dit soort beurzen ethisch en politiek ongewenst verklaarden.²⁶ (zie bijlage 2) De resolutie kwam er naar aanleiding van een andere wapenbeurs die, evenals de ITEC beurs, plaats vond in een overheidsgebouw. Aanhoudend protest, onderzoek bij de betrokken bedrijven en politieke interpellaties leidden tot het vertrek van de beurs uit België. De AFCEA wapenbeurs werd ook in andere landen geconfronteerd met tegenstand.²⁷

Belgische politici protesteren tegen deze nieuwe wapenbeurs en interpellieren de Brusselse burgemeester over het doorgaan van de ITEC beurs in Brussels Expo.

Onder meer Bert Anciaux, die indertijd de resolutie tegen de AFCEA beurs mee realiseerde, Dirk Van der Maelen, Fouad Ahidar (sp.a), Philippe Mahoux (PS), Eloi Glorieux, Joke Vandeputte, Bruno DeLille (Groen!) en Brussels volksvertegenwoordiger Céline Delforge (Ecolo) spreken zich uit tegen ITEC en verlenen hun steun aan een openbare inspectie van de beurs. Een ploeg politici en vertegenwoordigers van vredesorganisaties gaan hierbij de organisatoren confronteren met de houding van het parlement tegenover deze beurs. De inspecteurs gaan de exposanten aan kritische vragen onderwerpen over hun producten en diensten.

Verschillende bedrijven op de ITEC beurs faciliteren immers via hun activiteiten schendingen van internationaal recht. Ze doen dit door samen te werken met militaire overheden die in opspraak komen omwille van schenden van oorlogsrecht, door programma's te ontwikkelen die in tegenspraak zijn met het internationaal recht en door mee te werken aan de proliferatie van kernwapens.

25 National Training & Simulation Association, USA

26 Resolutie betreffende de organisatie te Brussel van de zestiende hoog- technologische wapenbeurs A.F.C.E.A. (Armed Forces Communications and Electronics Association), 1-99/7, 23 november 1995

27 http://www.volkskrant.nl/archief_gratis/article750364.ece/Wapenbeurs_van_Afcea_geweigerd_in_Den_Haag

VIOLATIONS OF INTERNATIONAL HUMANITARIAN LAW COMMITTED BY THE ISRAELI ARMY

Cast lead operation and Second Lebanon War

The Israeli offensive on Gaza in December 2008 - January 2009 and the armed conflict between Israel and Hezbollah fell within a body of law called international humanitarian law, also known as the laws of war. The sources of humanitarian law are treaty law and customary law, which binds both states and non-state armed groups.

International humanitarian law defines the conduct and responsibilities of belligerent nations, and individuals engaged in warfare, in relation to each other and to *protected persons*, usually meaning civilians.

Modern International Humanitarian Law is made up of two historical streams: the law of The Hague referred to in the past as the law of war proper and the law of Geneva or humanitarian law.

The most relevant treaty law applicable to the Second Lebanon War and the Cast Lead Operation in Gaza is the **Fourth Geneva Convention** relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War of 12 August 1949. Furthermore, the two **Additional Protocols** to the Geneva Conventions added in 1977 and the 1907 Hague regulations on the conduct of hostilities are relevant.

It is useful to remind that the Israeli government stands alone in the international community in contending that the Fourth Geneva Convention does not apply to the Occupied Palestinian Territories (West Bank, including East Jerusalem, and the Gaza Strip).

LAWS OF OCCUPATION VIOLATED IN THE GAZA STRIP

As the occupying power in Gaza, Israel has specific obligations under international humanitarian law.

DESTRUCTION OF HOMES AND PROPERTY

Articles 53 and 147 of the Convention prohibit the destruction of homes and property when not justified by military necessity and carried out unlawfully and wantonly.

Amnesty International

Israel's aerial bombardment, artillery shelling and ground assault have caused extensive destruction of civilian property in the Gaza Strip, particularly in areas such as Rafah in the south. In some cases, civilian buildings and homes were deliberately destroyed.

The widespread destruction of hundreds of homes may also constitute unlawful forced evictions, a breach of Article 11 of the International Covenant of Economic, Social and Cultural Rights.

FOOD, MEDICAL SUPPLIES AND RELIEF

According to articles 55, 56 and 59, the occupying power has the duty of ensuring and maintaining adequate food, medical supply and aid to the occupied population.

Israel has not only failed to adequately supply the population of Gaza, but it has also deliberately blocked and otherwise impeded emergency relief and humanitarian assistance. Israeli attacks have struck aid convoys, killing UN personnel. Its forces have also obstructed medical personnel attempting to carry out their duties.

Intentionally directing attacks against personnel, installations, material, units or vehicles involved in a humanitarian assistance mission in the accordance with the UN Charter is a war crime. Intentionally directing attacks against medical units and transport, and personnel using the distinctive emblems of the Geneva Conventions is a war crime.

Israel commits systematic human rights violations in the Occupied Palestinian Territories.

Torture on detainees. Amnesty International reports acts of torture carried out by the General Security Service (GSS) on detainees, mostly Palestinians who are considered to have information on future terrorist attacks. Detainees are deprived of sleep and are obliged to stay in painful positions for long periods. The number of persons waiting for a trial on their case while already in jail increased from 20 in 2007 to 700 in 2008.

House demolitions. Amnesty International considers the demolitions of Palestinian houses as a clear example of the Israeli policy of discrimination towards the Palestinian population. Since 2002, more than 1500 Palestinian houses have been demolished in the West Bank and in East Jerusalem for military purposes or for the lack of the necessary building permits that the Israeli authorities usually deny to Palestinians. In the Gaza Strip, the Israeli army demolished more than 2150 houses and damaged around 16000 houses between 2000 and 2003, 130 of them in the Rafah refugee camp. House demolitions represent a violation of the Convention against torture and cruel, inhuman and degrading treatments, particularly of article 16 that prohibits collective punishment.

Israeli settlements and the settler violence. While demolishing Palestinian houses, Israel built 7365 houses in Israeli settlements in the Occupied Territories between 2002 and 2007. Settlements are considered illegal under international humanitarian law: under the Fourth Geneva Convention an occupying power cannot transfer its civilian population to the territory it occupies. The violence carried out by Israeli settlers represents another problematic aspect, in particular in the south of Hebron. Israeli settlers keep attacking Palestinians, mostly children, who live in the villages surrounding the settlements. These attacks take place under the eyes of Israeli soldiers who usually don't intervene to stop the violence. 90% of perpetrators remain unpunished.

Restrictions of freedom of movement in the West Bank. The freedom of movement is limited by a system of permits, checkpoints, road blocks and a wall built by the Israeli authorities within the occupied territory in the West Bank, including East Jerusalem, and not on the 'green line' between Israel and the West Bank. According to the Israeli authorities, these limitations are justified by the necessity of keeping Palestinian terrorists out of Israel. In fact, these restrictions on the freedom of movement represent collective punishment and are a violation of the fundamental right to freedom of movement, enshrined in the International Covenant on Civil and Political Rights and of article 16 of the Convention against torture. The Israeli authorities aim to create a system of roads between the Israeli settlements that can be used only by the settlers.

The blockade of the Gaza Strip. Even if Israeli settlements and military bases have been removed from Gaza in 2005, Israel keeps blocking the entrance and the exit of the Gaza Strip, where one and a half million Palestinians live. Israel also keeps controlling the air space and sea around Gaza and remains in control of the population registry and travel permits. Since Hamas took the power in the Gaza Strip in 2007, Israel worsened the blockade. One of the hardest consequences of the blockade concerns health care: the Israeli army usually denies Palestinians the permit to leave the Gaza Strip to go to the West Bank, Israel or neighboring countries to allow them to get (sometimes life saving) treatments that can't be offered in Gaza. Amnesty International considers this policy to be a violation of the prohibition of torture affirmed by the Convention against torture and by the International Covenant on Civil and Political Rights.

Source: Amnesty International, MDE 15/040/2008 Israel/OPT: briefing to the Committee against Torture

LAWS OF WAR VIOLATED IN THE GAZA STRIP AND LEBANON

THE PRINCIPLE OF DISTINCTION

Article 48 of Additional Protocol I to the Geneva Conventions sets out the “basic rule” regarding the protection of civilians – the principle of distinction. This is a cornerstone of international humanitarian law. It states that the parties to the conflict shall at all times distinguish between the civilian population and combatants and between civilian objects and military objectives and accordingly shall direct their operations only against military objectives.

The conflict in Gaza is one in which civilians are overwhelmingly the victims of the hostilities. Of some 900 killed in the first 17 days, more than one third were civilians taking no direct part in hostilities, including more than 200 children. Israeli officials have denied deliberately targeting civilians, but they have launched attacks on civilians and civilian objects, including essential infrastructure, mosques, schools, media outlets and homes, without a convincing explanation or evidence of why the objects they have attacked could be making an effective contribution to military action. Israeli forces have bombed buildings that serve no military purposes such as civilian government ministries and the parliament.

Israel chose to launch its offensive at a time when the streets of Gaza were very busy, indicating, from the outset, a failure to take necessary precautions leading to needless civilian deaths and injuries. There have been other cases where the choice of timing of an attack by Israeli forces has led to apparently unlawful killing and injury of civilians. Key elements of effective warning have been missing, including: timeliness, informing civilians where it is safe to flee, and providing safe passage and sufficient time to flee before an attack. There have been reports of lethal strikes launched too soon after a warning to spare civilians.

Israeli attacks in Lebanon resulted in the deaths of at least 1,109 Lebanese, the vast majority of whom were civilians. Human Rights Watch's research shows that the primary reason for the high Lebanese civilian death toll during the conflict was Israel's frequent failure to abide by the duty to distinguish at all times between military targets that can be legitimately attacked, and civilians, who are not subject to attack.

This was compounded by Israel's failure to take adequate safeguards to prevent civilian casualties. The chief cause of this wrongful and deadly selection of targets was Israel's assumption that Lebanese civilians had observed its warnings to evacuate all villages south of the Litani River, and thus that no civilians remained there.

As a result, Israel targeted any person or vehicle south of the Litani River on the grounds that they were part of the Hezbollah military apparatus. Israel also engaged in widespread bombardment of civilian areas that was indiscriminate, which endangered many of the civilians who had remained behind. In addition, in the Dahieh section of southern Beirut, the danger of this presumption was compounded by the Israeli tendency to treat all people and buildings associated with Hezbollah, however vaguely, as legitimate military targets. It is questionable whether Israeli officials really believed the assumption that there were no Lebanese civilians left in southern Lebanon, or simply adopted such a formal assumption to defend their actions.

The definition of civilian. According to article 50 to the Additional Protocol I of the Fourth Geneva Convention, in case of doubt whether a person is a civilian, that person shall be considered to be a civilian. In the context of the conflict in Gaza, Amnesty International uses the term civilians to describe people who are not taking direct part in hostilities, while a spokesperson for the Israeli army told the BBC: “Our definition is that anyone who is involved with terrorism within Hamas is a valid and legitimate target. The consequences of applying such an overly broad definition, which doesn’t respect the principle of distinction, are evident in the growing numbers of civilians killed and injured in Gaza.

PROHIBITION ON INDISCRIMINATE OR DISPROPORTIONATE ATTACKS

Article 51 of Additional Protocol I prohibits indiscriminate attacks, which are those “of a nature to strike military objectives and civilians or civilian objects without distinction.”

Gaza, 17th January 2009. Foto AFP

Israel’s firing of artillery into densely populated civilian areas in Gaza may amount to indiscriminate attacks. Artillery and mortar attacks and shelling from tanks and from naval ships has proved to be insufficiently accurate to pinpoint targets among densely populated residential areas in Gaza. Israel has a considerable arsenal of advanced weaponry and has an obligation to choose means of attack that minimizes the risk to civilians. Disproportionate attacks, a type of indiscriminate attack, are also those that: “may be expected to cause incidental loss of civilian life, injury to civilians, damage to civilian objects, or a combination thereof, which

would be excessive in relation to the concrete and direct military advantage anticipated”, according to the article 51 of Additional Protocol I.

Israel has bombed civilian homes in Gaza, claiming that it was targeting military leaders of Hamas. Some attacks on homes of Hamas leaders have killed dozens of civilians, even though it should have been apparent to Israeli forces that the target of attack was not likely to be present or that civilians were likely to be killed in the attack. Intentionally launching a disproportionate attack is a war crime.

Israel’s bombardment of southern Lebanon was widespread. Israeli warplanes launched some 7,000 attacks against targets in Lebanon, supplemented by massive artillery and naval bombardments. 174 Israeli air strikes completely destroyed or damaged tens of thousands of homes during its bombing campaign. In some villages, homes completely destroyed in the Israeli bombardment numbered in the hundreds. Although Israel destroyed many of the homes with precision-guided missiles, there is no evidence of a Hezbollah

military presence throughout these villages that would have justified this enormous “collateral damage.” In addition to the targeted strikes against people or homes assumed to be affiliated to Hezbollah, Israel carried out a massive number of strikes on the area from where Hezbollah launched rocket attacks, even if the launchers were long gone, with apparent disregard for possible civilian casualties or the destruction of civilian property.

Coupled with its wrongful assumption that southern Lebanon had been emptied of its civilian population, the Israeli military also seems to have determined that any vehicular or personal movement in southern Lebanon could be considered the movement of Hezbollah forces, and often targeted vehicles and other movements of persons on that basis.

OBLIGATIONS REGARDING CONVENTIONAL ARMS TRANSFERS

EU Code of Conduct on Arms Exports

Under Criterion 2 of the EU Code of Conduct on Arms Exports, member states are supposed to “deny an export licence if there is a clear risk that the proposed export might be used for internal repression” or “be used in the commission of serious violations of international humanitarian law”. Across the EU, only 28 export licences were refused as a result of human rights, internal security or regional stability reasons. Nine EU states including Sweden now claim not to export any arms to Israel and states such as Italy and the UK have claimed to restrict their exports of conventional arms overall, but sometimes such exports to Israel consist of components or transit trade. Nonetheless export data show that such states have exported infantry weapons, military vehicles and components for arms sent to Israel. The Netherlands and Greece have been major transit countries for military equipment sent to Israel.

International obligations regarding conventional arms transfers

The responsibility of all states to prohibit international arms transfers that will facilitate serious violations of international humanitarian law and human rights derives from their obligation not to participate in the internationally wrongful acts of another state. The principle is stated in Article 16 of the International Law Commission’s Articles on Responsibility of States for Internationally Wrongful Acts in terms which reflect customary international law, binding on all States. Article 16 states: “A State which aids or assists another State in the commission of an internationally wrongful act by the latter is internationally responsible for doing so if: (a) that State does so with knowledge of the circumstances of the internationally wrongful act; and (b) the act would be internationally wrongful if committed by that State.” General international law prohibits conduct that involves patterns of blatant abuse and complicity in such a pattern of blatant abuse. The expression “gross” or “serious” violation of human rights is commonly used to convey a sense of scale, evoking both the number of violations and the gravity of their consequences for the victims. It also suggests a measure of intent.

Sources: Amnesty International, “The conflict in Gaza. A briefing on applicable law, investigations and accountability”, Index MDE15/007/2009, <http://www.amnesty.org/en/library/info/MDE15/007/2009/en>
Human Rights Watch, “Why they died. Civilian casualties in Lebanon during the 2006 war”, <http://www.hrw.org/en/reports/2007/09/05/why-they-died-0>

1 - 99/7

1 - 99/7

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1995-1996

23 NOVEMBER 1995

Voorstel van resolutie betreffende de organisatie te Brussel van de zestiende hoogtechnologische wapenbeurs A.F.C.E.A. (*Armed Forces Communications and Electronics Association*)

TEKST AANGENOMEN
DOOR DE COMMISSIE VOOR DE
BUITENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Voorstel van resolutie betreffende
de non-prolifерatie van oorlogswapens
(*Nieuw opschrift*)

De Senaat,

Overwegende dat de proliferatie van oorlogswapens in de wereld een belangrijke destabiliserende factor vormt;

Overwegende dat gewapende conflicten de ontwikkeling in de Derde Wereld en elders onmogelijk maken en vernietigen wat reeds werd opgebouwd;

Overwegende dat geweld aldus tevens één van de oorzaken is van de vluchtelingenproblematiek en dat het wegnemen van de oorzaken de voorkeur verdient op het opvangen van de gevolgen;

Zie:

Gedr. St. van de Senaat:

1-99 - B.Z. 1995:

Nr. 1: Voorstel van resolutie.
Nrs. 2 tot 5: Amendementen.
Nr. 6: Verslag.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1995-1996

23 NOVEMBRE 1995

Proposition de résolution relative à l'organisation à Bruxelles du seizième salon des armements de technique de pointe par l'A.F.C.E.A. (*Armed Forces Communications and Electronics Association*)

TEXTE ADOPTÉ
PAR LA COMMISSION
DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES

Proposition de résolution relative
à la non-prolifération des armes de guerre
(*Nouvel intitulé*)

Le Sénat,

Considérant que la prolifération des armes de guerre constitue un important facteur de déstabilisation dans le monde;

Considérant que les conflits armés empêchent le développement dans le Tiers Monde et ailleurs et entraînent la destruction de ce qui avait déjà été réalisé;

Considérant que la violence est l'une des causes du problème des réfugiés et qu'il faut privilégier la suppression des causes plutôt que remédier aux séquelles;

Voir:

Documents du Sénat:

1-99 - S.E. 1995:

Nº 1: Proposition de résolution.
Nº 2 à 5: Amendements.
Nº 6: Rapport.

Overwegende dat andere middelen dan oorlog de voorkeur verdienen om conflicten te regelen;

Overwegende dat recente voorbeelden in Ruanda, Somalië en ex-Joegoslavië het voorgaande meer dan voldoende illustreren;

Overwegende dat de vrede en de veiligheid in de wereld meer gediend zijn met een omschakeling van militaire naar civiele produktie, om op die manier de belangrijkste oorzaken van gewapende conflicten te bestrijden, met name armoede en werkloosheid;

Overwegende dat hoogtechnologische wapensystemen een even grote of nog grotere vernietigende rol spelen als geweren, kanonnen of landmijnen;

Overwegende dat er een nefast verband bestaat tussen de wapenhandel en de verhindering van een zinvolle ontwikkelingssamenwerking steeds opnieuw op de helling worden gezet, de economische ontwikkeling achterop blijft en de verdere militarisering van de ontwikkelingslanden in de hand worden gewerkt;

Overwegende dat vooral naties en politieke overheden vragers zijn van hoogtechnologische wapensystemen en zij rechtstreeks invloed hebben op de productieprocessen, maar tegelijk tekortschieten op het vlak van regulering van wapenhandel en -productie;

Overwegende dat er geen enkele reden is om aan te nemen dat voor deze goederen de spontane werking van de markt tot optimale resultaten zal leiden;

Overwegende dat de wapenhandel vaak indirect tot schendingen van de mensenrechten leidt,

Besluit dat de organisatie van wapenbeurzen in België en in de Europese Unie politiek en ethisch ongewenst is, mede omdat het Belgisch Parlement diverse initiatieven heeft ondernomen om die handel aan banden te leggen;

Besluit dat het hoognodig is een evaluatie te maken van de besluiten van de parlementaire onderzoekscommissie over de wapenhandel en de noodzakelijke nieuwe initiatieven hierover te nemen;

Verzoekt de Regering om binnen de Europese Unie verder een actieve rol te blijven spelen bij de uitvoering van een beleid van samenwerking en gecontroleerde ontwapening; en hiertoe een gemeenschappelijk optreden overeenkomstig artikel J van het Verdrag van Maastricht te stimuleren.

Considérant que tous les moyens autres que la guerre doivent être privilégiés en vue du règlement de conflits;

Considérant que les récents exemples du Ruanda, de la Somalie et de l'ex-Yougoslavie sont suffisamment illustratifs de ce qui vient d'être dit;

Considérant que l'on servira davantage la paix et la sécurité dans le monde en convertissant la production militaire en production civile, et que l'on pourra lutter ainsi contre les principales causes des conflits armés, à savoir la pauvreté et le chômage;

Considérant que les systèmes d'armement de technique de pointe jouent un rôle tout aussi destructeur ou même plus destructeur encore que les fusils, les canons et les mines terrestres;

Considérant qu'il existe, entre le commerce des armes et la politique de coopération au développement, un lien néfaste qui empêche de développer celle-ci dans une optique rationnelle, si bien que les efforts que l'on déploie aux fins de la coopération au développement sont constamment tous remis en question et que l'on assiste à une militarisation croissante des pays en développement;

Considérant que ce sont surtout les nations et les pouvoirs politiques qui sont demandeurs de systèmes d'armement de technique de pointe, qu'ils influencent directement le processus de production, mais qu'ils veillent insuffisamment à la régulation du commerce et de la production des armes;

Considérant qu'il n'y a aucune raison de considérer que le jeu de l'offre et de la demande sur le marché de ces biens permettra automatiquement d'obtenir des résultats optimaux;

Considérant que le commerce des armes entraîne souvent des violations indirectes des droits de l'homme,

Décide que l'organisation de salons d'armements est politiquement et éthiquement indésirable en Belgique et dans l'Union européenne, notamment parce que le Parlement belge a pris diverses initiatives pour enrayer le commerce des armes;

Conclut qu'il est urgent de procéder à une évaluation des conclusions de la commission d'enquête parlementaire concernant le commerce des armes et de prendre à ce sujet les nouvelles initiatives qui s'imposent;

Invite le Gouvernement à poursuivre activement, au sein de l'Union européenne, la mise en œuvre d'une politique de coopération et de désarmement contrôlé et à encourager, à cet effet, une action commune conformément à l'article J du traité de Maastricht.